

ner, at vi ville have mere og mere, at vi overhovedet aldrig kunne faa nok. Jeg tror ikke, denne Opfattelse er rigtig, jeg synes ikke, at de Forhandlinger, som have fundet Sted her, eller Agitationen ude i Landet i nogen Grad berettiger til at mene det. Vi vide lige saa vel som det ærede Medlem fra Ringkøbing, at der i denne Sag er en Grænse, en absolut Grænse, den økonomiske, og den ønske vi heller ikke at overskride. Jeg for mit Vedkommende har den Opfattelse, og jeg tror heri at være i Overensstemmelse med største Delen af mine Meningsfæller, at det af Regeringen forelagte Forslag i alt væsentligt naar op til det, som vi mene rettelig bør gives ud til dette Formaals Realisation — jeg tænker her paa den samlede Sum af ca. 40 Mill. Kr. Og jeg kan saa meget lettere sige dette, som netop denne Sum ligger ret nær omkring den Plan, som afdøde Kühnel havde fremsat i Forsvarskommissionen, og jeg kan heller ikke se, at de Ændringer, som under denne Sags tidligere Behandling ere blevne stillede af mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, og hvortil jeg fuldt ud kan slutte mig, i nogen Grad eller i væsentlig Grad ere af en saadan Natur, at de kunne være hindrende for en Forstaaelse om denne Sag, eller at de i nogen Maade overskride, hvad vi økonomisk ere i Stand til at yde, og hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) for saa vidt ogsaa var inde paa at ville yde til denne Sags Realisation. Det er i det hele mig ret umuligt at se, at der mellem de Standpunkter, som de tre positivt forsvarsvenlige Grupper — det er vist det Udtryk, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) har givet os, og det er meget godt — her i Tinget staa paa baade principielt og økonomisk, er saa stor Forskel, at det ikke ogsaa ud fra de Synspunkter, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har fremsat, skulde være muligt at naa til en Overenskomst, og jeg for mit Vedkommende føler mig overbevist om, at skulde denne Forventning, dette Haab, som jeg nærer, ikke gaa i Opfyldelse, vil Skylden herfor hverken økonomisk eller principielt kunne tilskrives de konservative Partiers Repræsentanter eller de konservative Vælgere, som have sat dem her ind i Tinget.

Grønborg: Den Forhandling, der i disse Dage føres i det danske Folketing om en for vort Fædreland alvorlig og vigtig Sag, en Forhandling, der følges med Opmærksomhed af hele det danske Folk og tillige med Spænding, kan man sige, bør efter mit Skøn ikke sluttes, før et Par Synspunkter ere dragne stærkere frem, end det hidtil er sket, og det vil jeg nu prøve at gøre, saa godt det er mig muligt. Det er under denne Debat flere Gange sagt, at vi maa se at faa denne Sag løst ud af Partibaandene, vi skulle sætte denne Sag over Partihensynene. Det er udtalt bl. a. af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) og det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), til Dels ogsaa af den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister. Og jeg har lagt Mærke til, og det har sikkert ogsaa mange andre, at under den sidste Valgkampagne og i Tiden forud for den mødte man meget ofte dette Tilraab: Sæt Fædrelandet over Partihensynene. Man mødte det i Pressen og i det Utal af Flyveskrifter, som med korte Mellemlum sendtes ud til saa at sige hver eneste Vælger her i vort Land. Jeg kan sige Ja til en saadan Opfordring, til et saadant Tilraab. Vi skulle i en saadan Sag sætte Sagen over Partihensynet. Ogsaa jeg sætter med Hensyn til dette vigtige Spørgsmaal Fædrelandets Sag over Hensynet til Partiet. Det er derfor, jeg staa her som Talsmand for den Opfattelse, jeg nu mener er den rigtige. Jeg kan sige saaledes, at naar jeg staa her som Medlem af det radikale Venstre, er det i Virkeligheden ikke, fordi jeg skal tjene dette Parti, men jeg er kommen til at staa der, fordi jeg i denne vigtige Sag havde den samme Opfattelse som dette Parti. Det er for at tolke den, for at tale for den og for, saa godt jeg kan, at virke med til en Ordning i Overensstemmelse med den, at jeg staa her. Havde dette store og vigtige Spørgsmaal ikke staaet paa Dagsordenen netop nu, havde jeg neppe taget den Gerning op her.

I det hele mener jeg, at naar vi ville se paa Forholdet mellem Sag og Parti baade med Hensyn til dette Spørgsmaal og selvfølgelig ogsaa med Hensyn til andre vigtige Spørgsmaal, maa vi altid huske